

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 37C/38/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111203659
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Malý
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2012:2111203659.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Malým, v právnej veci navrhovateľa: A., nar. X.X.XXXX, bytom N., zastúpený spoločnosťou PROSMAN A PARTNERI advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36 865 281, proti odporcovi: A., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., o zaplatenie 4.931,90 € s prísl., taktó

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 4.924,56 €, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 4.080,00 € od 22.9.2010 do zaplatenia, to všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania a právneho zastúpenia vo výške 998,30 €, a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku k rukám spoločnosti PROSMAN A PARTNERI advokátska kancelária, s.r.o., právneho zástupcu navrhovateľa.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojím návrhom doručeným súdu dňa 16.2.2011 (doplneným prednesom pred pojednávaním dňa 22.2.2012) domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 4.931,90 €, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 4.080,00 € od 22.9.2010 do zaplatenia, a náhradu trov konania. Uviedol že dňa 26.8.2010 uzatvoril navrhovateľ ako veriteľ s odporcom ako dlžníkom Dohodu o uznaní dlhu a spôsobe splatenia, predmetom ktorej bol záväzok odporcu splatiť dlh vo výške 4.080,00 € s príslušenstvom do 21.9.2010. Nevyplatením dlžnej čiastky porušil odporca ustanovenia článkov I až III Dohody a § 517 až § 521 Občianskeho zákonníka, dostal sa do omeškania s plnením svojich záväzkov, čím bola a je navrhovateľovi spôsobovaná škoda v rozsahu zmluvnej pokuty a úroku z omeškania. Podľa § 517, ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní, podľa článku II Dohody je v prípade omeškania dlžníka so splatením dlhu po dobe splatnosti navrhovateľ (veriteľ) oprávnený účtovať zmluvnú pokutu vo výške 0,18% z dlžnej sumy za každý deň omeškania z nezaplatenej časti dlhu - keďže dňa 21.9.2010 nedošlo k zaplateniu dlhu, dostal sa odporca ako dlžník do omeškania s plnením svojich povinností, a s poukazom na článok II Dohody o uznaní dlhu je povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu za každý deň omeškania vo výške 0,18% denne z nezaplatenej sumy; keďže do dňa 14.2.2011 nedošlo k zaplateniu ani časti dlhu, je dlžník v omeškaní 116 dní, čo predstavuje zmluvnú pokutu vo výške 851,90 €.

K návrhu priložil navrhovateľ Dohodu o uznaní dlhu a spôsobe splatenia zo dňa 26.8.2010.

Okresný súd Trnava vo veci vydal platobný rozkaz č. 37C/38/2011-12 zo dňa 10.5.2011, ktorým návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel.

Odporcovi bol doručený dňa 23.5.2011 - listom došlým súdu dňa 6.6.2011 (t.j. v zákonnej lehote na podanie odporu proti platobnému rozkazu) odporca podal odpor v ktorom uviedol že u navrhovateľa (v jeho firme) bol zamestnaný od 14.12.2009 do 2.11.2011 ako čašník - krupier, v kaviarni s herňou. Do herní chodil aj hráč O., ktorému navrhovateľ požičiaval peniaze (čo bolo to v období celého zamestnania odporcu). Peniaze sa vždy hráčom požičiavali cez krupierov, aj O. vracal peniaze navrhovateľovi cez odporcu - následne O. peniaze nevracal, ale mu bolo umožnené naďalej hrať na dlh, a navrhovateľ zneužil postavenie odporcu ako jeho podriadeného a prinútil ho, aby sa dlhy hráča O. napísali na odporcu, následne navrhovateľ prinútil odporcu podpísať aj uznanie dlhu voči nemu (nakoľko hráč peniaze prehrával na zmenách odporcu); uznanie dlhu podpísal odporca z dôvodu aby ako živiteľ dvoch detí neprišiel o zamestnanie, pretože v tom čase bola nezamestnaná aj jeho manželka. V období mesiacov august, september a október 2010 naďalej navrhovateľ viedol odporcu ako „dohodára“, za odrobené hodiny mu nedával žiadnu výplatu - odporca pracoval zadarmo, „odrábal si dlh“, bol nútený podpísať výplatnú listinu i keď peniaze nedostal - veril však že O. peniaze vráti, a následne mu vyplatí navrhovateľ výplatu. Dňa 30.8.2010 odporca zmenky voči O. postúpil na vymáhanie spoločnosti I. Na záver zopakoval že uznanie dlhu ktoré podpísal, bolo pod psychickým tlakom navrhovateľa ako jeho zamestnávateľa.

K odporu priložil odporca plnomocenstvo pre spoločnosť I. zo dňa 30.8.2010, zmenku znejúcu na sumu 3.000,00 € vystavenú na meno odporcu.

Navrhovateľ sa k odporu vyjadril -cestou svojho právneho zástupcu- podaním došlým súdu dňa 22.7.2011 v ktorom uviedol že odporca účelovo vykreslil vzniknutú situáciu vo svoj prospech, ním opísané okolnosti vzniku jeho záväzku voči navrhovateľovi sú v rozpore s objektívnou pravdou, nie je pravdou že odporca uznanie svojho záväzku podpísal pod nátlakom, v tiesni, a že navrhovateľ zneužil jeho životnú situáciu. Odporca tvrdí že navrhovateľ ho prinútil aby sa dlhy hráča O. napísali na neho (čo potvrdzuje zmenkou), avšak keby p. G. dlžil peniaze navrhovateľovi, nechal by si zmenku vypísať na svoj rad (nie na rad niekoho cudzieho), nakoľko domáhať sa plnenia zo záväzku zabezpečeného zmenkou je podstatne jednoduchšie, rýchlejšie a účinnejšie ako domáhať sa plnenia zo záväzku ktorý má len ústnu formu a bez zmenkového zabezpečenia. Poukázal na to že odporca tvrdí že navrhovateľ zneužil jeho životnú situáciu a uznanie dlhu ho nechal podpísať v tiesni, keďže v tom čase bol živiteľom dvoch detí a nezamestnanej manželky a nechcel prísť o prácu, na druhej strane však tvrdí že v období mesiacov august, september a október 2010 mu navrhovateľ (ako zamestnávateľ) nedával žiadnu výplatu - z akého dôvodu potom zostal pracovať u navrhovateľa, keď z toho nemal žiadne finančné prostriedky, ktoré by mohol použiť na uspokojenie potrieb rodiny?; výplatné pásky aj so mzdou si prevzal, čo potvrdil svojim podpisom. Navrhovateľ požičal na základe ústne uzatvorenej zmluvy o pôžičke peňažné prostriedky odporcovi, tieto mu odovzdal, pričom nie je povinnosťou veriteľa skúmať čo s peniazmi odporca urobil - ak sa rozhodol ich ďalej požičať tretej osobe, bola to jeho vôľa. Povinnosťou dlžníka je požičané peniaze vrátiť v dohodnutej dobe - nakoľko navrhovateľ mal s odporcom uzatvorenú len ústnu zmluvu o pôžičke, dohodli sa že uzavrú Dohodu o uznaní dlhu a spôsobe splatenia (zo dňa 26.8.2010), v ktorej odporca ako dlžník vyhlásil že dlhuje navrhovateľovi ako veriteľovi sumu 4.080,00 €, a svoj záväzok uznáva čo do výšky a dôvodu, a zároveň sa dohodli na termíne a spôsobe splatnosti uznaného dlhu. Peniaze navrhovateľ požičal a odovzdal odporcovi (nie inej osobe), z čoho vzniká záväzkový vzťah medzi navrhovateľom a odporcom (ako medzi veriteľom a dlžníkom) a nie medzi navrhovateľom a treťou osobou (s ktorou navyše nebol v žiadnom kontakte).

Uznesením č. 37C/38/2011-36 zo dňa 4.10.2011 súd odporcovi priznal čiastočné oslobodenie od súdnych poplatkov vo výške 90% poplatkovej povinnosti.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní konanom dňa 22.2.2012 uviedol že trvá na návrhu s tým, že príslušenstvo pohľadávky špecifikujeme ako úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 4.080,00 € od 22.9.2010 do zaplatenia, čo žiada priznať spolu so zaplatením istiny vo výške 4.931,90 € (ktorá je pôžičkou vo výške 4.080,00 € a dohodnutou zmluvnou pokutou od 21.9.2010 do 14.2.2011). Návrh je oprávnený, nakoľko odporca nevrátil navrhovateľovi požičanú sumu vo výške 4.080,00 €, ktorú mal vrátiť do 21.9.2010.

Navrhovateľ na pojednávaní konanom dňa 22.2.2012 uviedol že požičal odporcovi sumu vo výške 4.080,00 €, o čom spísali dohodu o uznaní dlhu a spôsobe splatenia, ktorou odporca sa dlh zaviazal zaplatiť do 21.9.2010, čo však ani čiastočne nespravil. Navrhovateľ mal snahu s odporcom sa dohodnúť, avšak odporca sa mu vyhýbal. Nie je pravdou tvrdenie odporcu uvedené v odpore ohľadom údajných pôžičiek pre pána G. - tohto navrhovateľ nepozná.

Na otázky sudcu navrhovateľ uviedol že z dlhu vo výške 4.080,00 € nebola zaplatená odporcom žiadna suma, neexistuje žiadna evidencia o splátkach. Pôžičku poskytol odporcovi preto lebo o ňu požiadal, navrhovateľ sa ho nepýtal na čo ju potrebuje. Pôžička sa realizovala tak, že navrhovateľ dal peniaze odporcovi do ruky, následne podpísali dohodu o uznaní. O tom že by uvedená suma bola následne poskytnutá hráčom navrhovateľ nič nevie, vylučuje že by v podniku bola takáto prax.

Odporca na pojednávaní konanom dňa 22.2.2012 uviedol že je pravdou, že od navrhovateľa dostal peniaze v celkovej hodnote okolo 4.080,00 €, peniaze boli požičané na viackrát. Z uvedených peňazí navrhovateľovi určitú čiastku vrátil, nevie však povedať o akú sumu sa jednalo, o tejto skutočnosti nemá žiaden doklad. Peniaze ktoré dostal od navrhovateľa ďalej požičal hráčom z kasína, napr. pánovi Kralovičovi, ktorý mu následne peniaze vracal, avšak neskôr svoj dlh prestal splácať. Keď ho odporca na túto skutočnosť upozornil, pán G. mu povedal že už nevráti žiadne peniaze; odporca preto dlh voči nemu začal riešiť cestou vymáhačskej firmy, následne na čo Kralovič ho udal na políciu pre údajné vydieranie (polícia vec uzavrela tak že nešlo o vydieranie, odporca dostal pokutu pre priestupok z dôvodu že sa voči G. vulgárne správal). Uviedol že v prípade ak mu pán G. dlžnú sumu vráti, zaplatí svoj dlh navrhovateľovi; momentálne však pán G. vec nechce riešiť, nezdvíha telefón, vyhýba sa kontaktu s odporcom. Uviedol že bežnou praxou bolo, že krupiéři požičiavali peniaze, tieto boli následné vrátené, vedenie podniku o tom vedelo.

Na otázky sudcu odporca uviedol že dohodu o uznaní dlhu podpísal po tom, ako ho k tomu vyzval navrhovateľ, myslel si že pán G. peniaze mu vráti. Navrhovateľ ani vôbec pána G. nemusel poznať a stretnúť ho, pretože peniaze požičiaval odporcovi, avšak tieto išli pánovi G.; podľa názoru odporcu navrhovateľ vedel, že peniaze budú požičané pre hráčov.

Právny zástupca navrhovateľa v záverečnej reči uviedol že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že peniaze navrhovateľ požičal priamo odporcovi, ktorý s nimi následne podľa svojho uváženia disponoval - záväzkový vzťah tak vznikol medzi účastníkmi konania. Odporca má podpísanú s pánom G. zmenu, preto je len na ňom aby peniaze si od neho vymáhal. Odporca dlh aj napriek viacerým pokusom o dohodu nezačal splácať.

Odporca v záverečnej reči uviedol že na zaplatenie svojho dlhu je ochotný postúpiť navrhovateľovi zmenu ktorú má voči pánovi Kralovičovi.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a jeho právneho zástupcu a odporcu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi uvedenými vyššie, ako i oboznámením sa s celým obsahom spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Účastníci konania uzavreli ústnu zmluvu o pôžičke (nebolo ustálené či pôžička bola poskytnutá jednorazovo alebo vo viacerých splátkach ani presný dátum uzavretia pôžičky, jej celková výška však nebola medzi účastníkmi konania sporná), na základe ktorej navrhovateľ požičal odporcovi sumu vo výške 4.080,00 €; účastníci dňa 26.8.2010 podpísali „Dohodu o uznaní dlhu a spôsobe splatenia, v ktorej odporca uznal svoj dlh voči navrhovateľovi vo výške 4,080,00 € čo do dôvodu aj výšky, a zaviazal sa uvedenú sumu zaplatiť do 21.9.2010.

Pre prípad omeškania so splácaním pôžičky účastníci dohodli zmluvnú pokutu vo výške 0,18% denne z nezaplatennej časti dlhu.

Odporca nezaplatil zo svojho dlhu žiadnu sumu (jeho tvrdenie o údajnom čiastočnom splatení pôžičky nevedel nijakým spôsobom preukázať).

Navrhovateľ požaduje tiež úrok z omeškania z dlžnej sumy istiny vo výške 9% ročne.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 555, ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 517, ods. 1, prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) bola od 13.5.2009 do 12.4.2011 vo výške 1%-to.

Podľa čl. I., bod. 1 Dohody o uznaní dlhu a spôsobe splatenia Dlžník vyhlasuje že veriteľovi dlhuje sumu 4.080 €

Podľa čl. I., bod. 2 Dohody o uznaní dlhu a spôsobe splatenia Dlžník ... zaväzuje sa zaplatiť veriteľovi sumu 4080 € v jednej splátke ... 21.9.2010.

Podľa čl. I., bod. 2 Dohody o uznaní dlhu a spôsobe splatenia Dlžník a veriteľ sa dohodli ... je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,18% denne z nezaplátenej časti dlhu.

Podľa § 153, ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich, alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Zmluvou o pôžičke veriteľ prenecháva dlžníkovi na voľné nakladanie veci určené podľa druhu, t.j. veci zastupiteľné, najmä peniaze; dlžník sa zaväzuje vrátiť mu po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého (toho istého) druhu.

Pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke sú prenechanie vecí na voľné nakladanie, druhovo (genericky) určené veci, dočasnosť právneho vzťahu, povinnosť vrátiť veci rovnakého druhu a doba splatnosti / vrátenia vecí.

Zabezpečenie záväzkov sa môže uskutočniť aj špeciálnymi zabezpečovacími prostriedkami, ako napríklad zmluvná pokuta, a to za účelom dosiahnutia väčšej istoty že právo veriteľa bude uspokojené (k ich vzniku je potrebný právny úkon), pričom majú akcesorickú povahu, t.j. pri svojom vzniku predpokladajú existenciu hlavného dlhu na zabezpečenie ktorého majú slúžiť. Zmluvná pokuta je dohodou účastníkov určená peňažná čiastka ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi ak poruší svoju zmluvnú povinnosť, možno ju dohodnúť pre prípad nesplnenia záväzku vôbec alebo pre prípad porušenia akejkoľvek inej zmluvnej povinnosti. Dohoda musí mať obligatórne písomnú formu, jej podstatnou náležitosťou je určenie výšky pokuty alebo určenie spôsobu jej určenia, výška pokuty nie je zákonom limitovaná. Zaplatenia zmluvnej pokuty sa veriteľ môže domáhať už na základe toho, že došlo ku skutočnosti, pre ktorú bola dohodnutá.

Procesné dokazovanie ako procesný postup slúži k získavaniu správ o tvrdených dôležitých skutočnostiach, ktoré zostali v konaní pochybné, tieto tvrdenia sú teda predmetom procesného dokazovania. Účastníci konania sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, čoho účelom je označiť, resp. predložiť dôkazy na preukázanie tvrdení účastníkov v občianskom súdnom konaní.

Spodná časť formulára

Súd mal po vykonanom dokazovaní za preukázané, že návrh bol podaný dôvodne, pretože účastníci konania v presne nezistený čas (okolo 26.8.2010) uzavreli ústnu zmluvu o pôžičke (nebolo ustálené či pôžička bola poskytnutá jednorazovo alebo vo viacerých splátkach, jej celková výška však nebola medzi účastníkmi konania sporná), na základe ktorej navrhovateľ požičal odporcovi sumu vo výške 4.080,00 €; následne účastníci dňa 26.8.2010 podpísali „Dohodu o uznaní dlhu a spôsobe splatenia“, v ktorej odporca uznal svoj dlh voči navrhovateľovi vo výške 4.080,00 € čo do dôvodu aj výšky, a zaviazal sa uvedenú sumu zaplatiť do 21.9.2010; odporca ani v súdnom konaní nepopieral že by uvedenú sumu bol navrhovateľovi dlžný, prezentoval ochotu mu dlh vrátiť, čo však podmieňoval získaním finančných prostriedkov od pána Kraloviča (na vyrovnanie dlhu dokonca ponúkol previesť na navrhovateľa zmenku ktorú má proti pánovi G.. Obranu odporcu že 1/ časť požičanej sumy navrhovateľovi vrátil, a že 2/ navrhovateľ vedel že ním požičané peniaze odporca následne požičiava hráčom hrajúcim na výherných automatoch v prevádzke kde odporca pracoval ako krupier súd považuje za účelovú, nakoľko tvrdenie o vrátení časti pôžičky nijakým (nieto ešte hodnoverným!) spôsobom nepreukázal, ani neprodukoval či nenavrhol dôkazy na jeho preukázanie, a vedomosť navrhovateľa o ďalšom osude požičaných peňazí nie je v súdenom prípade rozhodujúca, nakoľko navrhovateľ ako veriteľ požičal odporcovi ako dlžníkovi peniaze na voľné nakladanie (čo je podstatou pôžičky), t.j. záväzkový vzťah ktorý je predmetom konania vznikol iba medzi účastníkmi konania. Súd preto dospel k záveru, že navrhovateľ má nárok na zaplatenie celej žalovanej sumy istiny vo výške 4.080,00 €.

Čo sa týka zmluvnej pokuty na tento má navrhovateľka tiež nárok, a to v dohodnutej výške 0,18% denne z dlžnej sumy, nakoľko odporca nedodrжал zmluvnú povinnosť (zaplatiť sumu 4.080,00 € do 21.9.2010), pričom odporca sa zaviazal v prípade nezaplatenia dlhu alebo jeho časti túto zmluvnú pokutu zaplatiť - odporca mal v lehote od 21.9.2010 vrátiť z pôžičky sumu vo výške 4.080,00 €, čo však nespravil, čím porušil zmluvnú povinnosť, a dňom 22.9.2010 vzniklo právo navrhovateľa účtovať zmluvnú pokutu, ktorú mu súd priznal vo výške 0,18% denne od 22.9.2010 zo sumy 4.080,00 € do 14.2.2011 (dokedy si ju navrhovateľ uplatnil!) vo výške 844,56 €. Zmluvnú pokutu účtovanú za deň 21.9.2010 (vo výške 7,34 €) súd navrhovateľovi nepriznal, nakoľko nárok na zmluvnú pokutu vznikol až počnúc dňom 22.9.2010 (do 21.9.2010 totiž mal / mohol odporca dlh zaplatiť) - v tejto časti potom súd návrh zamietol.

Čo sa týka úroku z omeškania, na tento má navrhovateľ tiež nárok, a to vo výške základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania (ku dňu 22.9.2010 vo výške 1%-to) zvýšenej o 8 percentuálnych bodov, preto súd rozhodol tak že navrhovateľovi priznal úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 4.080,00 € (dlžná istina zo zmluvy o pôžičke) od 22.9.2010 (prvý deň omeškania so zaplatením pôžičky) do zaplatenia.

Súd rozhodol o náhrade trov konania v zmysle ustanovenia § 142, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (neúspech navrhovateľa bol iba v nepatrnej časti - 0,15%) v spojení s § 149, ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a v súlade s § 10, § 16 a § 17 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. tak, že procesne úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v sume 998,30 €, a to ako náhradu zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 295,50 € a trovy právneho zastupovania vo výške 702,80 € (za 3 hlavné úkony právnej pomoci po 170,95 € zvýšené o DPH vo výške 20% <spolu teda 615,42 €>, za 1 úkon právnej pomoci vo výške 42,74 €, t.j. 1-na zo sumy 170,95 € zvýšené o DPH vo výške 20% <spolu teda 51,29 €>, 2x režijný paušál po 7,41 € zvýšené o DPH vo výške 20% <spolu teda 17,78 €>, 2x režijný paušál po 7,63 € zvýšené o DPH vo výške 20% <spolu teda 18,31 €>) proti procesne neúspešnému odporcovi.

Ďalšie trovy právneho zastúpenia účtované neboli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, ku Krajskému súdu v Trnave, cestou podpísaného súdu, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V prípade, že povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zák.č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok).